

متن پرسش

سلام استاد: ببخشید پازلی چیدم از مباحثی که تا حالا از سلوک فردی فهمیدم. ببینید راه رو درست متوجه شدم یا نه؟ ممنون. هرچاش غلط یا ناقصه لطفاً تصحیح کنید. ۱. ترک عملی گناه تا جایی که آدم میدونه این کار گناه هست. بعد: ۲. ترک فکر گناه یعنی تو فکر و ذهنشم راجع به کسی یا موضوعی گناه نکنه. مثلاً غیبت ذهنی نکنه. بعد: ۳. حضور در لحظه اکنون. نرفتن به گذشته و آینده. ظاهراً این مرحله ای سخت و طولانی است. توأم با: ۴. شدت دادن به قلب (یا در واقع نور قلب یافتن). که در این صورت: ۵. راهی جز نور قرآن و اهل بیت نیست. پس بهترین راه که «ابلاغ» است همان سراغ قرآن و اهل بیت رفتن است که قلب نور بگیرد. کم و زیادیش رو لطفاً بهم بگید. خدا عاقبت به خیرتون کنه

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نکات خوبی را به میان آورده‌اید. با همین رویکرد، پای در راه بگذارید و جلو بروید که به ما فرموده‌اند: «تو پای به راه در نه و هیچ می‌پرس / خود راه بگویدت که چون باید کرد.» موفق باشید